

Munkásösszetartás, munkásbecsület

A ZIGAZI munkásösszetartás célja és tartalma a kapitalizmusban a világon mindenkor és mindenütt a munkásosztály elnyomói, kizsákmányolói elleni harc volt. Harc a felszabadulásért, az előrehaladásért, a dolgozók közös érdekéért. Mégis, de sokféleképpen értelmezték és értelmeztették, de bármint is tették, cselekedtek a kizsákmányolók és a munkásosztály árulói vagy a megtévedtek, a dolgozók zöme előbb vagy utóbb felismerte, mi az igazi munkásbecsület, mi az igazi munkásösszetartás tartalma és értelme.

Nálunk már megvalósult a munkásosztály céljának egyik jelentős része; az elnyomás, a kizsákmányolás alóli felszabadulás. A hatalom a volt proletariátus kezébe került. Mégis fokozottan szükséges a munkásosztály összefogása. Szükség van a munkásszolidaritásra, a munkásosztály harcára új módon, a megváltozott körülményeknek megfelelő formában. Most is szüntelenül harcolni kell a dolgozók közös érdekéért, csak másképpen, mint a felszabadulás előtt.

Közös érdek és nemcsak a munkásosztály, hanem minden dolgozó réteg érdeke a munkáshatalom, a szocialista rend védelme. Ez nemcsak a fegyveres erő, a honvédség, rendőrség, munkásőrség kérdése. A munkáshatalom védelme ezen túl sokrétű politikai, nevelési, közigazgatási stb. feladat. Nem utolsósorban a termelőmunka mindennapi kisebb, nagyobb tettel, az állami tulajdonnak, mindannyiunk vagyonának védelme. Mindehhez a közös védelméhez szükséges van az osztálytudatos munkásösszefogásra.

ENNEK az összefogásnak az érdekes példái találkoznak a szegedi üzemekben is. Nem olyan rég például a Szegedi Ruhagyárban többen a marakodók és a lógósok rendszabályozását követelték. Igaz, a többi között pártfogók is kerültek, S a munkásösszetartást emlegetve ígyekeztek védelmezni a fegyelmetlenkedőket. Másutt viszont jobban a körükre néztek az enyveskezőeknek és le is leplezték jónéhányát. Egyik, s másik példa is két dologra világít rá. A dolgozók egyik, s jelentősebb rétege helyesen ismeri fel a munkásosztály harcokban kikovácsolt alaptörvényét, a munkásösszetartásnak, a munkásbecsületnek igazi értelmét. Egy másik — és a kisebb — réteg pedig még távol áll ettől, sőt néha még tudatosan a munkásosztály érdeke ellen lép fel, amikor dézsmálja a nép vagyonát, amit becsületes milliók munkája hozott létre.

Vannak, akik azt mondják, hogy az utóbbiakból hiányzik az öntudat (kivéve közülük a rosszindulatúakat, az ellenséges szán-

Holnap Szegeden megnyílik az ország első gyorskiszolgáló háztartási boltja

A Belkereskedelmi Minisztérium, a városi tanács kereskedelmi osztálya és a Szegedi Kiskereskedelmi Vállalat együttesen hozta létre Szeged, az ország első gyorskiszolgáló háztartási boltját. Néhány hónappal ezelőtt kezdődött meg az átalakítási munka a Kigó utcai háztartási boltban. S holnap, január 5-én, délelőtt 12 órakor ünnepiesen adják át az építők az üzletet a forgalomnak.

Az új gyorskiszolgáló háztartási boltot egyelőre próbaként üzemeltetik az országban, ha bevált, több helyen alkalmazzák.

dékúakat), ez a megállapítás igaz. A tapasztalatok tárházából vett számos példával bizonyítani lehet, hogy a munkásszolidaritás félre-magyarázása, az új munkásrétegeknél tapasztalható elsősorban a szegedi üzemekben. Nem kell különösebb tanulmányokat végezni ahhoz, hogy megállapíthassuk, városunk üzeminek dolgozói nemcsak a tözsgyökeres városi munkáscsaládokból kerülnek ki, hanem a falvakból, a városi kispolgárságból és a dek-laszált elemekből is. Ezek egy jelentős része, ha lassan is, de nevelődik, formálódik, lépked előre az öntudatosodás lépcsőfokain. Közülük nagyon sokan komoly harcot vívnak önmaguk korábbi téves nézeteivel, vagy a környezetükből hozott és a környezetükben meglevő gátló, visszahúzó gondolkodásból, szokásból, műveltségbeli körülményekből. Az elmaradott rétegek között támadt visszhangja elsősorban 1956 októberében, novemberében, az ellenforradalom által szervezett sztrájkok. Hogy ez így történt, abban szerepet játszott a fegyveres erőszak és a lelki terror mellett a munkásszolidaritással folytatott demagógia is.

HÁNYSZOR előfordul, hogy különben becsületes, munkások, csak hogy elkerüljék a »spiclikedés« látszatát, nem szólnak, ha visszasságot, helytelen, káros dolgokat látnak saját munkatársaik körében. Pedig sok esetről tudnak, amit régen jelenteni kellett volna a népgazdaság, következtetés-képp a maguk érdekében. Valamikor rében a munkások spiclinek azt tartották, aki elárulta a munkásosztály ügyét, vagy az illegális esztendőjében elárulta a mozgalom vezetőit stb. Messzemenő eltorzítása az a valóságnak, ha most valaki »spiclinek« tartja azt a munkást, aki eleget téve a dolgozók érdekvédelmének, leplezi a lógóst vagy a tolvajt. Figyeljük csak meg, a »spiclikedés« szó-szóló mennyire más hangot ütnek meg, amikor őket lopják meg az öltözőben, vagy más helyen. Ők, akik szemet hunynak a közös vagyion dézsmálása felett, ha saját tolvajuk megkereséséről van szó, akkor ugyan-csak hivatkoznak a munkásbecsületre, az összefogásra.

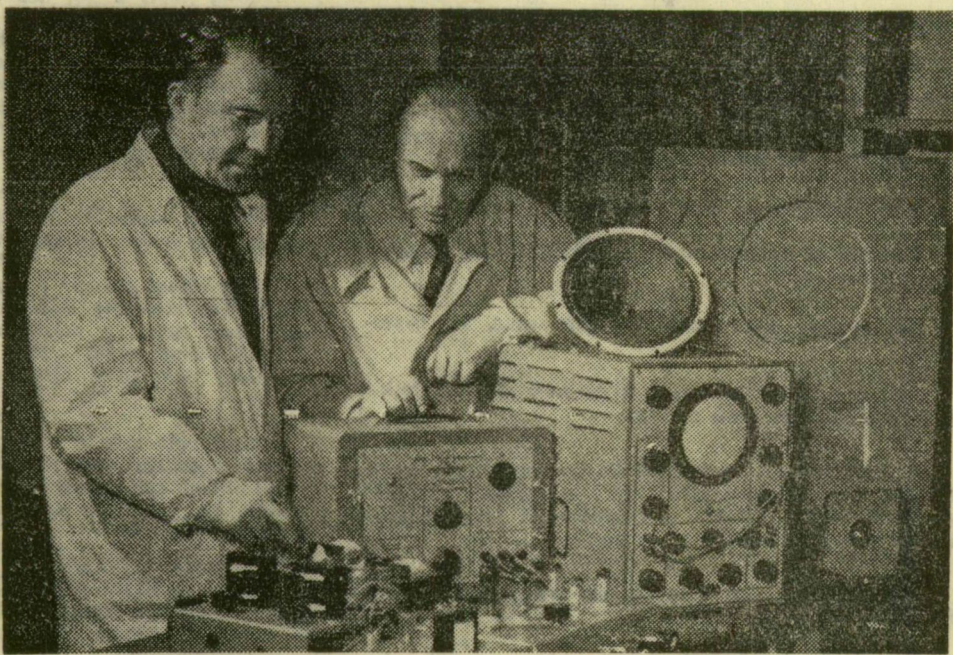
Abban az esetben, ha személyi tulajdont, magántulajdont lopnak el, éppen olyan kötelességük leleplezni a tolvajt, mint amikor az állami, a közös vagyont tulajdonítják el. Hányan vannak még olyanok, akiket nem fogtak rajta, de nyugodt lelkiismerettel állíthatjuk, hogy tolvajok. Vannak és élnek közöttünk olyanok, akik nem keresnek többet, mint más. Mégis házat építenek, vagy vásárolnak, pedig még csak nem is nyertek, vagy örökölték. OTP-kölcsönt se kértek. Közülük is néhányra elmondhatjuk, semmin se fogták rajta, de tisztátalan dolgaira esküdnek a környezete. »Spiclikedés« az ilyenek leleplezése? Nem! Sőt, az a helyénvaló és hasznos cselekedet, ha bátran, határozottan leleplezzük őket.

Az üzemi tolvajok, az orgazdaságból és lopott holmiból jó haszonhoz jutók, mindenek előtt és alapjában nem az üzemek tözsgárdájából kerülnek ki. A hanyagok és munkakerülő, a könnyen szerzett pénz rabjai, a munkától ir-tózók azok, aki elsősorban a »közös« dézsmálói. Hányat és hányat lepleztek már le az ex-urak rétegéből, akik ugyancsak talpra szöktek, mint »dolgazók« 1956 őszén. Húzták-vonták az állami vagyont és még húzzák-vonják most is, ha-csak tehetik. A becsületes munkásokét, az egész társadalomét dézsmálják.

NEMCSAK az vét az igazi munkásszolidaritás ellen, aki vét a munkásérdek-ellen, hanem az is, aki eltűri azt, hogy egyesek büntetlenül károsítsák az egész népet. A bűnözőket büntetni kell, a megtévedteket, az elmaradottakat pedig fel-emelni. Nem kétséges, hogy a párt útmutatásai alapján a kommunista példamutató tevékenységével, a becsületes munkások tíz-százszázalékos összefogva fel-emelhetik és felemelik az egész munkásosztályt a politikai érettség és az öntudat olyan magas fokára, amikor majd az üzemi dolgozók nem bizonytalanok-nak és egyformán értelme-zik a munkásszolidaritást és ekként is cselekszenek; saját hatalmuk érdekében.

N. P.

ELEKTRONIKUS HARANG

(Tóth Béla felv.)

A Szegedi Tudományegyetem Bolyai Intézetében elkészült a világ első elektronikus harangja. Muszka Dániel és Kovács Károly tudományos kutatók konstruálták az érdekes szerkezetet, amely a Fogadalmi templom háborúban tönkrement egyik nagy harangjának hangját pótolja majd a szabadtéri játékok idején. A szerkezet által kibocsátott elektromos hullámokat erősítőkon keresztül hat hangszóróhoz vezetnek majd, s

így tökéletesen pótolják a hiányzó harang hangját.

Az egyedülálló találmány iránt országosan, sőt remélhetően világszerte is nagy érdeklődés nyilvánul meg. A METRIMPEX már bejelentette igényét, hogy külföldön is adhasson el a gyártásra kerülő példányokból.

Szombaton egyébként Szegeden híradó-filmet is készítették a találmányról. Fő-videsen a moziban is láthatjuk és hallhatjuk ezt az érdekes szegedi készüléket.

A világmindenség kapujában

Az emberiség legmerészebb álmai, fantasztikus regények lapjainak történetei válnak valóra a mi csodálatos századunkban. Mesének tartottuk valamikor Verne, Wells, meg a többiek elragadó leírásait a távolbalanti emberről, a holdutazásról, a Marslakókról és egyebekről. Álom, képzelődés? Maholnap megannyi valóság!

Ki hitte volna ezt még nem is olyan régen, hogy mesterséges holdak keringenek majd öreg Földünk körül, sőt e mi sok-sok évezredet és évmilliót megért bolygónk egyszer még mesterséges társra, másik bolygóra akad? Pedig ez történt. Új bolygó született, új bolygó rohan hihetetlen, felfoghatatlan sebességgel a világűrben. S mint a legújabb jelentések közlik, a pénteken éjjel fellőt szovjet kozmikus holdrakétáról, a Nap felé tör előre, hogy a Nap mesterséges útjáraként bolyongjon emberek által megszabott útján.

Az Ember legyőzte, amit eddig még senkinek nem sikerült legyőznie: a Föld vonzóerejét, és óriásrakétáját elszakította innen, hogy ismeretlen, új helyek felé vezérelje. Ha az embernek még nem is, de az ember művének, a tudomány gyümölcsének sikerült kiszakadnia körünkől, hogy millió kilométerekre röptse a kutató ember jürekésző tekintetét. Mert e rakétával valójában ember is utazik, hiszen műszerei hűsleges jelzéseket adnak a nyomok-követő tudósoknak, hogy majd aztán egyszerűen... Egyszer, s talán nem is olyan soká, maga az Ember ülhesen a gépbe és elindulhasson az egykor ismeretlen fel-derítésére.

»Tágranyílt szemekkel, csodálattal és meglepetéssel szemléli az egész nyugati világ a holdrakétát« — olvashatjuk a nyugatról érkezett jelentések között egy francia hírügynökség tudósítását. S e tudósítás egy cseppet sem túloz, hiszen éppen ellenkezőleg, az a valószínű, hogy inkább csökkenti a szeretnek e hatalmas jelentőségű eredmény értékét. Ezt azonban még ott, abban a másik világban sem lehet elhallgatni. S valóban elhisszük e csodálatot, e meglepetést. Nemcsak azért, mert hisz mi, akik annyi őszinte tisztelettel tapasztaltuk a szovjet tudomány nagyszerű vívmányait, mi is csodálattal tekintünk el, hanem főként azért, mert a nyugati világot különösen váratlanul érthette az új bolygó útnakindulása. Az ellenségeitől

annyit csepiült, annyit rágalmozott ország, amelyről szeretnék volna elhittetni, hogy elnyomja a tudományt, nem támogatja a kutatómunkát, most íme, amét új szakaszt teremt az emberiség történelmében.

Egy nép, amely négy évtizede világító rakétaként robbantotta az emberiség történelmének egére a Nagy Októberi Szocialista Forradalom tüzeit, megszabadítva milliókat a földhöztapadt nyomorúságtól, most ugyanaz a szabad nép újabb magasságokba tör. Rakétát lö a csillagos égboltozatra, hogy az emberi alkotóerő hatalmas energiájával végképp szabadá tehesse a Föld emberét. A világmindenség kapujához érkezünk. Talán már kezünkben a kulcs, amely megnyitja a kaput, a Föld kapuját, hogy szabadon közlekedhessünk a világűrben. Az új bolygónak már sikerült. Jelzéseit a földi vonzóterén kívülről küldi...

Repül a holdrakéta, s rajta ott a sorló kalapácsos vörös zászló!...

Ez az, ami az örömmel szemben, amely az egész haladó emberiség tisztán öröme — oly sápadtra festi ott nyugaton az arcokat. De nem a nyugati egyszerű embereket, a munkásokét, parasztokét vagy a tudósokét, hanem csak a hatalom urait. Mert mi lesz, ha a szocializmus állama, a proletár hangja már a világűr is ostromolja?

Igen, mi lesz? Mi jön még? — kérdezi a nyugati kislembér és a nyugati tőkés egyaránt, csak más-más hangsúllyal. Igen, mi lesz, vagy legalábbis mi lenne — folytatassuk mi is a kérdést —, ha a világ minden becsületes embere és minden tudós egyetért az erejét, hogy ne az atom-bomba, ne a hidrogénfegyver korszerűsítésén fecsérlődjék az emberi erő, hanem az emberiség naggyá, óriássá tételét szolgáljuk?

Márpedig e kérdésre feleletet kell adni. S a felelet máris ott zeng, zúg a száguldó vörös rakétával, amely új csillagként hódol, hogy a forradalommal felvirradt új korszakot nem lehet megállítani. Esemje, igazságra hegyeken, völgyeken, határokon átszaladva hódítja a szíveket és elméket, mint ahogyan e korszak csodálatos szülte, az első mesterséges bolygó megállíthatatlanul rohan előre új és új világok felé.

Lékök Zoltán

Béketelep előrehaladásáért...

Csendesek a tantermek. A gyerekek a téli vakáció örömeit élvezik. A szegedi béketelepi iskola padjai között — de még inkább a kályha körül — most idősebb nők és férfiak gyülekeznek. A távoli telep kommunistái jöttek el, mert egyre sürgetőbb szükségét érzik, hogy évek múltán ismét pártszervezet legyen lakóhelyükön.

Várnak még néhány párttagot, s így az időt csendes beszélgetéssel töltik. Az egyik idősebb elvtárs azon zsörtölődik, hogy miért nem kezdték már el hamarabb a

telepi pártszervezet megalakítását. — Így nem is ismerjük mindnyájan egymást, ki erre, ki arra van valamelyik pártszervezetben pedig a telep életével kellene igazán törődnünk — mondja Bánfi néni, az őz munkásszasszony.

Hiányát érzik a kommunisták, de az egész telep lakosai is a pártszervezetnek — ezt fejtegeti a városi párt-végrehajtóbizottság küldötte is. Érve, indokai a párttagság szándékait tükrözik, s visszhangzanak a fel-szólalásokban.

Elmondják a kommunisták, hogy szükséges a pártszervezet tevékenysége a dolgozó emberek körében. S maguk is meggyőződtek arról, hogy ahol nincs pártszervezet, ott az ellenség vakmerően előbújik.

— Ilyesmit aztán nem tűrhetünk — jegyzi meg az idős kommunista, Rácz László. — A pártszervezetben összekovácsolódunk, nagyobb súlyra lesz a szavunknak, szorosabb kapcsolatot építhetünk ki az emberekkel.

— Ugy van! — helyes-selnek a többiek s Kása Ferencné pedig még hozzáfűzi:

— Ha megalakítjuk a pártszervezetünket, akkor gondoskodnunk kell különböző ismeretterjesztő előadásokról, tanácsadásokról, filmvetítésekéről és pártnapokat is kell majd rendeznünk.

— Mozgalmasabb volt az élet, s az emberek is bizakodóbbak voltak, amikor évekkel ezelőtt működött a pártszervezet — veti közbe Lajos Sándor tsz-tag. — Ha valami bajuk, vagy kérésük volt, eljöttek hozzánk. Jobban hallt meg a termelőszövetkezetünk is. Közösen megbeszéljük a tennivalókat a pártszervezettel, segítettek egymást. Magam is amellet vagyok, hogy még ma alkítsuk meg a pártszervezetet.

Egyre több az érv a megalakulás mellett, s a szavak a tenniakarásról tanúskodnak.

Az emberek, az egész telep érdekében szükséges van itt a pártszervezetre — álla-

pítja meg Veszelka elvtárs, aki beteges és mégis eljött a gyűlésre. A lakosságnak vannak problémái, kérdései, ezekkel a pártszervezetnek kell törődnie, s az embereknek érezniük kell, hogy a kommunista képviselők ügyeiket.

Maguk a résztvevők elmondanak jónéhány olyan ügyet, mely az egész telep fejlődését érinti. Szóba kerül az utak problémája, a közbiztonság helyzete, amely jelenleg nem kielégítő — mind olyan közérdekű kérdés, mellyel a pártszervezetnek foglalkoznia kell.

A kommunisták szíven

vállalják a béketelepi közösség ügyes-bajos gondjait, irányítását és nevelését, s egyhangúan kimondják: a mai nappal megalakították a kerületi pártszervezetüket. A frissiben megválasztott vezetőséget már feladatokkal is megbízzák: vegyék fel a kapcsolatot a felsőbb pártszervekkel, a kerületi és a megyei tanáccsal, a hatóságokkal, gondoskodjanak az igazgatóokról, dolgozzanak ki munkatervet és bízzák meg a tagságot feladatokkal.

Béketelep életében jelentős fordulat állott be: az új év első napjaiban a dolgozók érdekében megkezdte működését a város tizedik kerületi MSZMP alapszervezete.

K. B.

— A Csongrád megyei Állami Erdőgazdaság egymillió 300 ezer forinttal túlteljesítette 1957 —58-as gazdasági évének terv-előirányzatát. A tervezett 500 ezer forintos nyereséggel szemben 550 ezer forintot ért el. A szép eredményeket elert dolgozók vállalati nyereségrészesedése és jutalom címén összesen 35 ezer forintban részesültek.

Azonnalra felvesszünk
asztaloszerelő és fényező
(lehet nő is) szakmunkásokat. Szegedi Bútorgyár, Lenin körút 25.